

ת"פ 677/04/21 - מדינת ישראל נגד אכראמי חאג' יחיא, מורד אל אסד

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 677-04-21 מדינת ישראל נ' חאג' יחיא(עציר)

ואח'

לפני כבוד השופט ארז פורת

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

אכראמי חאג' יחיא
מורד אל אסד (עציר)

גזר דין

1. הנאשמים נותנים את הדין, אחר שהורשעו, על פי הודאתם בפניי, בעבירות שיוחסו לכל אחד מהם בכתב האישום המתוקן.

כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן, פלוני פנה לנאשם 2 - מורד, כדי שסייע בידו לגבות חוב שהיה לו אצל אחר. שני הנאשמים החליטו לפעול יחד לשם גביית החוב, וביום 22/1/21 הגיעו ברכב מזדה לבית מגורי אותו מי שהיה חב כספים והנאשם 1 השאיר פתק עם מספר הטלפון שלו. אחיו של "החייב" התקשר לנאשם 1, שהורה לו להגיע לפגישה עמו עוד באותו יום תחת איום ש"אחרת אני יודע איך לטפל בכם". אותו חב כספים וכמה מאחיו הגיעו יחד מקום המפגש, בו נכח הנאשם 2 ואחרים. הנאשם 2 הורה לאחים לשלם את החוב בסך ₪ 55,000 תוך שלושה יום והם סירבו. בחלוף מספר דקות הגיע למקום הנאשם 1, ומשנודע לו כי החייב ואחיו ממאנים לשלם את החוב, איים הנאשם 1 כי "אתם תראו מה אני אעשה...אני ידוע איך לקחת כסף בח'אוה ואני לא אתן לכם לישון בלילה".

בהמשך, שב הנאשם 1 ואיים כי הוא יודע איך לטפל ויראה להם מי הוא. עוד הוסיף הנאשם 1 "אני יודע איך לקחת את הכסף שלי. תשאלו עליי". בשלב זה הסתיימה הפגישה בין הצדדים ובחלוף זמן קצר שב הנאשם 1 והתקשר לאחד מאחיו של אותו "חייב" ומסר כי הוא ישב בכלא על רצח "אז לא אכפת לי להכנס עוד פעם", קילל וניתק את השיחה.

בגין ארוע זה הורשע הנאשם 1 בעבירה של סחיטה באיומים והנאשם 2 בסיוע לעבירה זו.

2. לאחר מספר ימים, התקיימה פגישה בין אותו פלוני בעל חוב, לבין "החייב" ואחיו, שבמהלכה, בהסכמת שני הצדדים, צומצם החוב והועמד על 23,500 ₪, וסוכם כי סך זה ישולם אכן לפלוני, בעל החוב המקורי. פלוני עדכן את הנאשם 2 בהסדר, אך האחרון ביקש להיפגש עם פלוני, כשהוא מביע חוסר עמוד 1

שביעות רצון מההסדר. הנאשם 2 פגש את פלוני ומסר לו כי החוב כבר אינו של פלוני והוא אינו יכול "להחליט" לגביו. החוב, כך נמסר, הפך לעניין שבין הנאשם 2 לחייב, וכי החוב לא ישולם לפלוני שהוא "כעת מחוץ לתמונה ולא יקבל את הכסף". הנאשם 2 איים על פלוני כי הוא יודע היכן הוא גר וכי אם יישאל על החוב, עליו להשיב שהחוב אינו קיים עוד ואם ידבר על החוב, הנאשם 2 "יודע איך להגיע אליו". כשפלוני רצה לנסוע מהמקום ונכנס לרכב, הורה לו הנאשם 2 לצאת, הצביע על אחד הנוכחים במקום, אמר כי הוא בנו של "יחיא חרירי" וכי הלילה הולכים לירות עליהם. בגין כך יוחסה לנאשם 2 עבירה של סחיטה באיומים.

על רקע האמור, קשרו הנאשמים קשר לירות לעבר בית משפחת החייב".

יום למחרת המפגש בין הנאשם 2 לפלוני, הגיע הנאשם 1 בסמוך לבית משפחת "החייב", בשעת לילה, כשהוא נושא עמו אקדח טעון, מחסנית וכדורים. הנאשם 1 יצא מהרכב והוא, או מי שהיה עמו, ירה 12 כדורים לעבר מתחם המגורים כשבני משפחת החייב שהו בביתם. בעטיו של הירי, נפגעה דלת הכניסה, חלון וקיר במתחם. לאחר הירי, עזב הנאשם 1 את המקום וזמן מה לאחר מכן, התקשר הנאשם 2 לחייב ואמר לו כי הוא עומד מאחורי הירי "וכי זו רק ההתחלה".

בגין מעשים אלו, יוחסה לשני הנאשמים עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע של עבירות בנשק, ולנאשם 1 עבירות בנשק (החזקה, נשיאה והובלה) וירי מנשק חם.

3. משתוקן כתב האישום, הודו הנאשמים במיוחס להם, וזאת אחר שנשמעו מספר מצומצם של עדים.

הנאשם 1 נדון בשנת 2010 לעונש מאסר בן עשר שנים בגין עבירות אלימות והריגה, ולחובתו עבירות נוספות, ישנות יותר.

לחובת הנאשם 2 הרשעה בעבירות סחר בסמים, קשירת קשר לפשע והחזקת נשק, בעטיין ריצה עונש מאסר ממושך.

דין והכרעה

4. האינטרס החברתי שנפגע ממעשי הנאשמים הוא מרקם החיים והחירות של הנסחטים במישור האישי והכלכלי, ובעבירות נשק - הפגיעה היא בשלום הציבור ובטחונו, וכאן פגיעה פוטנציאלית במי שנכח במבנים שאליהם בוצע הירי.

לעניין העבירה של סחיטה באיומים, נפסק כי היא "נוגדת את הסדר החברתי ומשרה בציבור אווירה של כל דאלים גבר. בתי המשפט מחמירים בענישה בעבירה זו, הן על מנת לחזק את ידי המתלוננים והן על מנת להרתיע" (ע"פ 728/13 מוחמד עוידה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 20/11/2013)).

מידת הפגיעה כאן, בהתייחס לנאשם 2, הינה ברף הבינוני-נמוך בשים לב לכך שעסקינן בחלופה בסעיף העבירה, שלא הביאה את הנסחטים לעשיית מעשה כלשהו בשל הסחיטה, ובכך שמדובר בארוע יחיד ונקודתי, איומים שלא חרגו מהמלל, כשהמדובר בנסחט אשר פנה מיזמתו אל הנאשם 2 בעניין גביית החוב. בהתייחס לסיוע לסחיטה, חלקו של הנאשם 2 בארוע היה מצומצם.

בהתייחס לנאשם 1, מידת הפגיעה הינה ברף בינוני-גבוה, הן בשים לב לפעלתנותו בארוע הסחיטה ולנכונותו לממש את איומיו לאלתר, באמצעות נשק. יצוין כי יוחסה לנאשם 1 עבירת ירי, בחלופה המלמדת על סיכון פוטנציאלי בלבד.

5. נוכח התרחשות העבירות בסמיכות זמנים והיותן חלק מפרשה אחת שעניינה גביית החוב, ראיתי לקבוע מתחם ענישה אחד לגבי מכלול העבירות בהתייחס לכל אחד מהנאשמים.

בעניינו של הנאשם 1 נקבע מתחם ענישה הולם, הנע בין ארבע שנות מאסר ממשי ברף התחתון לצד עונשי מאסר על תנאי ופיצוי לנפגעי העבירה, ועד לשש שנות מאסר בפועל לצד אותם עונשים נלווים (השוו ע"פ 2562/16 **אלון עמר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 27/3/17), ובעניינו של הנאשם 2 נקבע מתחם ענישה הולם הנע בין עשרים חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד עונשי מאסר על תנאי ופיצוי לנפגע העבירה, ועד ארבעים ושניים חודשי מאסר לצד אותם עונשים נלווים (השוו ע"פ 4679/14 **פבל פילופוב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 15/12/2014)).

6. לא הוצגו בפניי נימוקים המצדיקים לסטות ממתחמי הענישה שנקבעו, לקולא או לחומרא.

7. בקביעת עונשם של הנאשמים, נתתי דעתי לקבלת האחריות כמעט בהזדמנות הראשונה, לנסיבותיהם האישיות כפי שנפרשו בפניי ולעדויות אמו של הנאשם 1, ומנגד יש ליתן את הדעת לעבר הפלילי, בעיקר בעניינו של הנאשם 1.

בנסיבות העניין, אני דן את הנאשמים לעונשים הבאים

על הנאשם 1 מוטלים, נוכח עברו הפלילי המכביד, עונש שאינו בתחתית המתחם - חמישים וארבעה (54) חודשי מאסר אשר יהוו עונש מאסר ממשי לריצוי בפועל, ומנינם מיום מעצרו בתיק זה - 1/3/21.

לצד עונש זה ובנוסף אני דן את הנאשם 1 לשנים עשר (12) חודשי מאסר אותם לא ירצה, אלא אם בתוך 3 שנים מהיום ישוב ויעבור עבירות מסוג סחיטה באיומים או סחיטה בכח, עבירות בנשק שעניינן נשיאה, הובלה או החזקת נשק או ירי באזור מגורים.

כן אני גוזר לנאשם 1 שלושה (3) חודשי מאסר אותם לא יירצה אלא אם בתוך 3 שנים ישוב ויעבור עבירה שעניינה קשירת קשר לביצוע פשע.

כן אני מורה כי הנאשם 1 יפצה את אנתסר וחוסאם עודה, מבאקה אל גרביה, בסך כולל של 10,000 ₪, שישולמו עד ליום 1/9/22, בגין נזקיהם הפיזיים ותחושת אובדן הביטחון על ידם.

ב"כ המאשימה יעדכן את הזוכים בזכיותם, על פי פסק דין זה.

נוכח הודאת הנאשם 1 וחרטתו, ומצבה הרפואי של אמו וכמו גם תקופת הכליאה הכוללת, ראיתי להורות על הפעלת עונש המאסר המותנה נשוא ת"פ 4320-04-09, בן 18 חודשים, כך שמחציתו תופעל בחופף ומחציתו תופעל במצטבר לעונש בתיק זה.

העולה מהאמור הוא שהנאשם 1 יירצה בסך שישים ושלושה (63) חודשי מאסר מיום מעצרו בתיק זה, כאמור.

על הנאשם 2 מוטלים, נוכח עברו הפלילי, 24 (עשרים וארבעה) חודשי מאסר אשר יהוו עונש מאסר ממשי לריצוי בפועל, ומנינים מיום מעצרו בתיק זה - 1/3/21.

לצד עונש זה ובנוסף, אני גוזר לנאשם 2 שמונה (8) חודשי מאסר אותם לא יירצה אלא אם בתוך 3 שנים ישוב ויעבור עבירה שעניינה סחיטה באיומים או בכח, וכן 3 (שלושה) חודשי מאסר אותם לא ירצה אלא אם בתוך 3 שנים ישוב ויעבור עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע.

לא ראיתי לחייב את הנאשם 2 בפיצויים בעניינו של האחר, בשל כך שהאחר פנה מיוזמתו להלכי גבייה בעייתיים על ידי הנאשם, ובשל כך שלא היה מעורב באירוע הירי עצמו לעבר משפחת עודה.

בהתייחס לחילוט כלי הרכב מזדה 6 ל.ז. 47-725-71, הרשום על שם אה הנאשם, מאחר שבכלי הרכב בוצעו מרבית מעשי העבירה על ידי הנאשם 1, וכלי הרכב נועד לשימוש הבלעדי, ובשים לב לכך שרכיב המאסר שהוטל היה על הצד המתון, וכחלק מתמהיל הענישה הכולל, ראיתי להורות על חילוט רכב זה לטובת אוצר המדינה.

ניתן היום, ט"ז אייר תשפ"ב, 17 מאי 2022, בנוכחות ב"כ המאשימה: עוד בני פסקל; ב"כ הנאשמים: עו"ד רן שטרצר והנאשמים באמצעות ויעוד חזותי.

